

СЬОМІЙ ПОВЕРХ

№ 14 (160) від 12 травня 2011 року

ТЕРИТОРІЯ СТУДЕНТІВ

Студентська газета Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука

Ми пам'ятаємо...

9 травня — особливий день. День Перемоги над фашизмом. День слави мільйонів юнаків та дівчат, які ціною свого життя здобули Європі визволення від коричневої чуми.

У Рівному коло-ни демонстрантів, серед яких були і представни-ки МЕГУ, традиційно пройшли центром міста до Дубенського кладо-вища. А на центральній площі обласного центру було виставлено Дошку пам'яті, на якій розмішені фронтові фотографії на-ших дідів та прадідів. На згадку нам про ті страшні роки і про них, тих, на чій плечі ліг страшний тягар війни.

Серед тих, кому ви-пала така нелегка доля був і Степан Дем'янчук. 19-річний юнак у складі 3-го Білоруського фронту визволяв Білорусію і При-балтику. За військову до-блесть нагороджений ор-денами "Червоної зірки", "Вітчизняної війни I та II ступенів", медалями

"За відвагу", "За взяття Кенігсберга", "За перемогу над Німеччиною".

Ось що говориться в наказі №22/Н від 10 лип-ня 1944 року по 17-му Гвардійському стрілковому полку, 5-ої дивізії, 8-го гвардійського стрілкового корпусу, 11-ї гвардійської армії, 3-го Білоруського фронту: "Від імені Президії Верховної Ради Союзу РСР

нагородити медаллю "За відвагу" командира відділення 6-ої стрілкової роти гвардії сержанта Дем'янчука Степана Яки-мовича за те, що він 26 червня 1944 року в бою за село Високе Оршансь-кого району Вітебської області взяв у полон двох німців..."

Війна для Степана Дем'янчука закінчилася під Кенігсбергом, де він отримав важке поранен-ня. За великим рахунком, доля була милостивою до юнака, вона залиши-ла йому життя. І своїм шансом він скористався сповна: відомий науко-вець, фундатор вишо-го навчального закладу, приклад для наслідування для багатьох поколінь молодих людей. Та сам Степан Дем'янчук завжди пам'ятав про своїх полеглих побратимів, про мільйони тих людей, що поклали свої голови у другій світовій війні... Тому завжди вва-жав, що найголовнішим для людини — є мир. Саме

йому належить ідея створення першого в Україні Музею Миру та учнівських читань "Я голосую за мир", які вчергове пройш-ли напередодні Дня Перемоги в стінах Міжнародного економіко-гуманітарного університету.

Ми пам'ятаємо про воїнів-героїв! Ми пам'ятаємо про Степана Якимовича Дем'янчука...

АНОНСИ

У МЕГУ учні голо-сували за мир
2 стор.

Студенти досліджували екологічні про-блеми
3 стор.

Польські студен-ти стажувались у Рівному
4 стор.

Науковець МЕГУ прогнозує земле-труси
4 стор.

Талановитий ви-кладач - це тала-новитий учень!
5 стор.

Книга Андрія Жив'юка стала кращою у своїй номінації
6 стор.

Проба пера
7 стор.

Спорт
8 стор.

У МЕГУ учні голосували за мир

Традиційні громадські учнівські читання, які започаткував засновник МЕГУ академік Степан Дем'янчук, цього року набули статусу міжнародних.

вони традиційно проводяться напередодні Дня Перемоги 9 травня. Це символічно, адже цій миротворчій ідеї, яку розпочав Степан Дем'янчук — учасник Великої

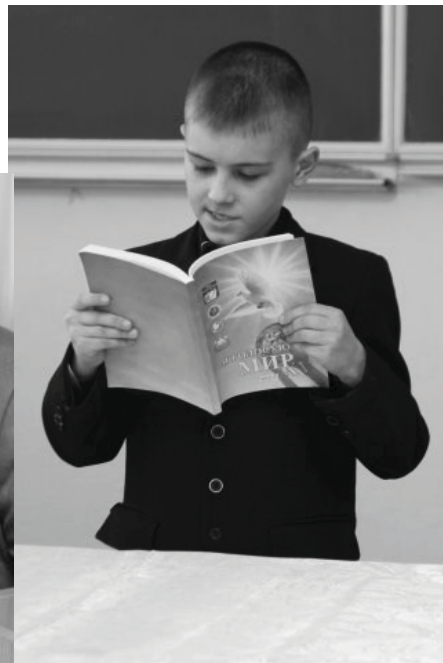

Це сталося завдяки білоруським школярам молодших класів із міста Барановичі — їхні твори теж ввійшли до збірки, де опубліковано близько 250 віршів та прози.

Як зауважила організатор читань виконавач обов'язків завідувача кафедри педагогіки Інституту педагогічних наук МЕГУ, кандидат педагогічних наук, доцент Олена Петрук, цього року їх було подано більше 500. Деякі автори подавали по три, п'ять, і навіть вісім різножанрових творів. Їх створювали учні молодших, середніх та старших класів більше 30 шкіл Рівного та Рівненської області, Шепетівки Хмельницької області, Ярунівської загальноосвітньої школи, що на Житомирщині — звідки родом, і в якій вчителював засновник нашого університету Степан Дем'янчук. Загалом збірка налічує понад 200 сторінок.

Щодо самих читань, то

Вітчизняної війни, немає, не може, і не повинно бути кінця. Його прагнення творити добро передається педагогам і учням, які з миром,

добром і щирими помислами йдуть у завтрашній день нової України. Бо їх об'єднує єдина думка: «Де мир — там життя».

Після конференції та концерту учасники читань працювали по секціях, де декламували власні твори: «Про мир і щастя мріють діти» (учні 1-2 класів), «Мир у моїх очах» (третіх класів), «Нехай же світить сонце ясне» (четвертих класів), «Життя — найпрекрасніше, що є в людини» (5-7 класів), «І знову, як завжди, бує весна» (8-11 класів).

Студенти досліджували екологічні проблеми

Олімпіаду з екології, присвячену 25-річчю Чорнобильської катастрофи, провела кафедра охорони праці та екології МЕГУ.

Її учасниками стали майбутні вчителі географії та біології, спеціалісти з фізичної культури та реабілітації, юристи, а також слухачі Рівненської обласної Малої академії наук, учні міських загальноосвітніх шкіл. Всього — 30 чоловік. Як зауважив завідувач кафедри охорони праці та екології МЕГУ, професор, кандидат технічних наук Борис Харченко, цьогорічна олімпіада була знаменною, адже співпала з 25-річчям Чорнобильської

катастрофи. Відтак комплексні, тестові та технічні завдання висвітлювали різні аспекти техногенного, в т.ч. й радіаційного, впливу на довкілля.

Переможцями олімпіади стали Станіслав Денисюк — студент 4 курсу географічно-біологічного факультету Інституту педагогічної освіти МЕГУ; Наталія Шкабора — студентка 4 курсу факультету здоров'я, фізичної культури і спорту; Віталія Сенчук — студентка географічно-біологічного факультету. Серед лауреатів олімпіади учні ЗОШ №1 ім. Володимира Короленка м. Рівне — В'ячеслав Шелепенко (1 місце) та Тетяна Войтович (2 місце).

Наслідки Чорнобильської катастрофи обговорювали німецькою мовою

"Чорнобильська катастрофа, її наслідки: заборонені чи приховані" — під таким гаслом відбулася прес — конференція у Студентському інформаційному агентстві Міжнародного економіко — гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука. Вона підбила підсумки міжнародного студентського німецькомовного семінару-дискусії «25 років Чорнобильській катастрофі та її наслідки», що проходив на базі МЕГУ.

Участь у семінарі взяла студентська молодь з кількох країн, яка вивчає німецьку мову. Зокрема, Рівне відвідали представники університетів з Йени (Німеччина), Ольштина (Польща), Бреста (Білорусь) та Луцька (Україна). Зустрілися молоді люди заради обговорення спільної для усього світу проблеми — небезпечного мирного атому з метою об'єднати свої погляди, досвід у єдину думку, що буде направлена на покращення екології.

Організували семінар МЕГУ імені академіка С. Дем'янчука спільно з фондом Роберта Боша (Німеччина).

- Впродовж чотирьох днів, ми досліджували проблеми та наслідки Чорнобильської катастрофи, опрацьовували наукову, екологічну літературу та публікації у ЗМІ, вивчали реакції суспільства на цю катастрофу, - розповідає лектор фонду Роберта Боша Юлія Бірнбаум. - На семінарах, що відбулися в МЕГУ студенти дискутували, шукали шляхи покращення екології, а також обговорили питання енергетичної політики у чотирьох країнах - в Україні, у Білорусії, у Польщі та в Німеччині.

А закріпили здобуті знання молоді люди відвідавши музей Чорнобиля, що у Києві. А польські студенти навіть пов'язали екологічні проблеми з творчістю, зокрема під час вистави «Фізик», яку виконували німецькою мовою. В останній день семінару, до нас приєдналися ще представники Рівненського еко-клубу.

Проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків МЕГУ Юрій Пелех зазначив, що у Міжнародному економіко — гуманітарному університеті імені академіка С. Дем'янчука проект реалізовується вже 5 рік поспіль.

- Спочатку його організовувала

кафедра екології МЕГУ, цього року він проходить за допомогою фонду Роберта Боша, - каже Юрій Пелех. - Спрямований проект на те щоб активізувати проблему Чорнобильської катастрофи для студентів, долучити їх до її обговорення. А також на розвиток усного мовлення студентів та поглиблення знань із німецької мови, яка є офіційною мовою семінару. Такі міжнародні семінари згуртовують молодь європейських країн заради спільної ідеї - усвідомлення проблем та об'єднання зусиль для збереження екології, яка так потребує порятунку в наш час. Проходив семінар у рамках проекту «Вікно у Європу».

У свою чергу студенти країн — учасників семінару такої можливості поспілкуватися та обговорити проблеми мирного атому раді і вважають його корисним та пізнавальним для себе.

Як розповіла німецька студентка - учасниця семінару Марія Бернбаум, завдяки цьому семінару вона дізналася багато нового про атомну енергетику в цілому та Чорнобильську катастрофу зокрема.

- З виступів студентів учасників семінару я дізналася не лише загальну інформацію про мирний атом, але й реакції урядів на це, екологічні та економічні наслідки, - ділиться враженнями Марія Бернбаум. - А також особисто для мене була дуже цікавою інформація про атомну енергетику у Білорусії, Польщі, Україні та Німеччині. Окрім того, у мене з'явилося почуття відповідальності за екологічну ситуацію у своїй країні.

Вікторія РИЧКО
група МКЖ-81

Польські студенти стажувалися у Рівному

Студенти Краківської академії імені Аджея Фрича Моджевського пройшли стажування у Міжнародному економіко-гуманітарному університеті імені академіка Степана Дем'янчука. Відбулося це в рамках міжнародної співпраці університетів-партнерів з Рівного та Кракова.

Упродовж тижня десять польських студентів перебували у Рівному і разом з студентами факультету європейської освіти взяли участь у спільних секційних засіданнях, а викладачі-науковці МЕГУ прочитали для них кілька лекцій. Вони зустрілися з ректором університету професором Анатолієм Дем'янчуком та студентською радою ВНЗ, поділилися своїми спостереженнями у відмінностях між навчальними закладами, обговорили низку питань стосовно міжнародного студентського форуму та створення

на базі МЕГУ міжнародного студентського союзу ВУЗів — партнерів. Дискусії проходили жваво та цікаво, адже молоді люди проявляли не аби який інтерес до навчального процесу, дозвілля, та суспільного життя. Окрім того, розглядалися та порівнювалися річні плани студентського самоврядування.

Також польські студенти мали можливість побачити визначні місця Рівного, їздили на екскурсії до Олеського замку у Львівській області та до столиці України Києва. Такий обмін між ВНЗ відбувається вже декілька років поспіль та продовжуватиметься й надалі. І вже 13 травня цього року делегація студентів з МЕГУ відправляється на стажування до Кракова.

Вікторія РИЧКО
група МКЖ-81

Науковець МЕГУ прогнозує землетруси

Викладач нашого університету та його донька розробили програму прогнозування землетрусів.

Кандидат фізико-математичних наук, завідувач кафедри інформаційних систем та обчислювальних методів Юрій Турбал не вперше досліджує тему сейсмічних поштовхів. Свою теорію прогнозування землетрусу він розробляв майже рік, а його донька приблизно за три місяці склала комп'ютерну програму. Згодом 16-річна школярка Маріанна Турбал стала переможцем у конкурсі Малої академії Наук. Так співпало, що в цей час Японія потерпала від природних катаклізмів.

Землетруси з'являються не раптово, їм передують ряд причин і процесів. Серед них — хвилі дельта-солитон, розраховані науковцем на-

шого університету Юрієм Турбалом. Вони виникають внаслідок обертання Землі, проходять через точки накопичення енергії на розломах тектонічних плит та провокують земні поштовхи. Вводячи до комп'ютерної програми дані про ці хвилі та сейсмічної карти можна передбачити землетрус за 3-5 днів з точністю до кількох годин. Програма Маріанни вже показала досить точні результати на острові Суматра, де досить часто відбуваються землетруси різної сили.

Однак, за словами Юрія Турбала, щоб досягти більшої точності в прогнозуванні підземних поштовхів, комп'ютерну програму потрібно ще дорацьовувати, щоб можна було врахувати більше даних про те, що відбувається в глибині Землі під даною місцевістю.

«Регіну-МЕГУ» не пустили до суперліги

Сезон 2010/11 р.р. у вищій лізі чемпіонату України з волейболу серед жінок для рівненської команди «Регіна-МЕГУ» завершився невдалою спробою підвищитись у класі.

Срібний призер чемпіонату з волейболу серед жінок у вищій лізі рівненська «Регіна-МЕГУ» провела стикові матчі з євпаторійською «Керкінітідією», яка посіла сьоме місце у суперлізі. Згідно з регламентом волейбольного чемпіонату, перехідні ігри проводяться до трьох перемог однієї з команд. Перші два матчі рівнянки на виїзді програли євпаторійкам, тож були сподівання бодай на цікаве протистояння суперниці в Рівному, 7-8 травня.

Однак нічого сенсаційного не сталося. Гості були на голову вищими за

господарів майданчика. Тому рахунки перших двох партій були закономірними — 25:18 та 25:11 на користь «Керкінітіді». Кримчанки сподівались, що гру вже зроблено, однак рівнянки були іншої думки. Саме третя партія могла бути показовою. «Регіна» тут була в ударі: спочатку змогла встановити рівновагу (13:13), потім навіть вийшла вперед на одне очко, а в кінці не дозволила «Керкінітіді» завершити матч «на 25». Програючи 21:24, наші дівчата змусили суперниць добряче попрацювати, аби поставити останню крапку в стикових матчах — 26:28.

Однак не слід цим засмучуватись, адже рівнянки неофіційно «очолили» турнірну таблицю, оскільки вінницький «Кряж-Медуніверситет» — цьогорічний чемпіон вищої ліги — перейшов до суперліги.

Талановитий викладач — це талановитий учень!

Іванна Василівна Ковальчук свого часу була старанною студенткою факультету МКІТ, нині вона викладач кафедри «Теорії і методики журналістської творчості». Життя пов'язане з МЕРУ.

Як розпочався ваш творчий шлях? І чому саме журналістика?

У школі не мріяла про журналістику. Хотіла бути археологом, потім — перекладачем, гідом (екскурсоводом), дизайнером, і лише в 11 класі вирішила стати журналістом. І батьки підтримали мій вибір.

Друкуватися почала на другому курсі, і 1 квітня в газеті «Рівне Ракурс» вийшов мій перший матеріал, і це було незабутнє відчуття: я — в газеті! Упродовж навчання співпрацювала з виданнями «Вільне слово», «Вісті Рівненщини», «Високий замок» (Львів). Та, на жаль, сьогодні дуже важко працювати виключно у творчій площині, молодим журналістам доводиться шукати рекламу, а це не моє.

Всі видатні люди когось наслідують, або відкривають щось нове. А у вас є авторитет серед журналістів?

Ну, я не видатна людина, хоч вірю, що кожен народжується, щоб щось змінити у світі. Авторитетів не шукаю. Ніколи не хотіла бути «як хтось», не приваблює мене наслідування. Як журналіст-есеїст мені подобається Владислава Кучерова, яка пише в іронічному, саркастичному тонах, що притаманні й мені. Подобаються публікації мабуть усіх, без винятку, журналістів газети «День» та журналу «І». Нині важко викроїти час на написання матеріалів, бо переважно, завдяки посаді, їх читаю та правлю. Однак іноді пишу, хочу навіть створити свій блог і там ділитися творчістю.

Чому залишились в МЕРУ?

Ще на третьому курсі Ольга Андріївна Мітчук, сказала, що я можу стати хорошим викладачем. Згодом до нас в університет приїжджала Наталка Габор, викладач Львівського національного університету, яка запрошувала мене в аспірантуру та на роботу. Однак я не люблю великих міст та й Рівне стало рідним за роки навчання, тому залишилась тут за запрошенням на роботу Ігоря Маркіяновича Лубковича.

Іванно Василівно, розкажіть про свої захоплення?

О, у мене багато захоплень, тому

що існує дуже багато цікавих справ. Люблю читати, але нині частіше доводиться читати певні наукові статті та пресу, аніж художню літературу. Читання для студента-журналіста, на мою думку, — основна річ, це дуже добре розвиває мислення, збагачує словниковий запас.

Іноді в'яжу та шию одяг, це мене заспокоює, та й корисне щось можна зробити. До того ж, реалізується моя підліткова мрія про дизайн одягу.

Танці — це взагалі окрема тема. Іноді, коли слухаю музику, просто не можу втриматися, пританцювую навіть у маршрутках та тролейбусах. Колись відвідувала гурток, мрію навчитися танцювати танго, подобається брейк, однак практично займаюся танцем живота. Це легше, бо не потрібно підлаштовуватися під партнера, та й гнучкість можна підтримувати. Ще люблю фотографувати, адже стільки є митей, що уже ніколи не повторяться, а хочеться, щоб вони назавжди лишилися зі мною.

З класу сьомого дуже любила грати в буриме — коли на будь-яке слово учасники гри повинні вигадати за короткий час віршик. От і почала писати вірші, та вони точно не всім будуть до смаку. Я люблю іронію, сатиру, хоч і пафосні твори зустрічаються. Та з ким не траплялося? Муза приходить переважно у миті депресії, тому давно її у мене не було, — перелаштувалась на позитивну хвилю. Пишу вірші українською, російською, англійською мовами. Пробувала німецькою, однак зі школи вже майже забула цю мову. Іноді люблю взяти словник англійської мови чи, наприклад, інструкцію до лікарського засобу, і на перше сло-

во, що сподобалось, вигадую вірш. А іноді вночі не засну, поки не напишу чогось, — ось такі вони, муки творчості)).

Обожнюю проводити час із друзями, подорожувати. Ще обожнюю музику. Навіть у плеєрі маю спеціальні композиції під кожен відтінок настрою. А хіти 80-90-х майже всі можу переспівати на пам'ять. Однак мої музичні смаки можуть здатися комусь надто різнобічними. Любов до класичної музики виховала у мені музична школа. Нині можна сказати, що моїми улюбленими виконавцями є Eminem, Rammstein, Reamonn, Vivaldi, Король і Шут тощо.

Як ви познайомились зі своїм чоловіком?

— З чоловіком познайомилась першого вересня 2003 року, коли їхала на посвяту в МЕРУ — от такий збіг обставин. Він тоді був студентом факультету кібернетики. Почали зустрічатися лише на третьому курсі навчання, а після закінчення університету ми одружилися. Я не прихильник спонтанних рішень у житті, тому спочатку вирішила дозволити, а вже потім й заміж можна!

Ваш найбільший страх?

Найбільше боюсь агресивних собак, висоти. Ще остерігаюся свійської птиці — курей, індиків. Останнє може здатися смішним, мабуть так і є. А так я цілком щаслива людина, якій батьки, особливо мама, дали все, чого я потребувала.

У якому куточку світу ви хотіли б побувати?

Хотіла б побувати в Індії. Мене захоплює культура цієї країни, читала книги по буддизму. І хоч я християнка і змінювати цього не збираюся, однак є щось таке таємниче, незвідане на Сході. Також хочу відвідати Великий каньйон у США, країни ближнього зарубіжжя, особливо ті, де є замки, палаци — обожнюю такі речі! Класно було б бути, як Беар Гріллз!!

А от стандартна «рожева» мрія — Париж, — мене зовсім не приваблює.

Що б ви побажали нашим студентам?

Студентам бажаю завжди бути позитивними, знати, чого вони хочуть досягти у житті та мати повагу до себе і до тих, хто їх оточує.

Лілія ШЕВЧУК
група МКЖ- 71

Книга історика Андрія Жив'юка стала кращою у своїй номінації

Вже другий рік поспіль на Рівненщині визначають кращі видання місцевих авторів. У конкурсному відборі взяли участь книги, які вийшли друком впродовж останніх 5-ти років.

Впродовж 2010 — початку 2011 років представники публічних бібліотек області та громадських осередків Рівненського обласного відділення Української Бібліотечної Асоціації (РОВА) різними формами виявляли думку читачів про друківані видання краю.

У цілому було опитано 15 тисяч

осіб: бібліотекарів, викладачів навчальних закладів, представників виконавчого і управлінського апаратів, читачів обласних, районних (міських) та сільських бібліотек (дорослі, молодь, юнацтво).

Паралельно тривало онлайн голосування на сайтах Державної обласної бібліотеки та Державної бібліотеки для юнацтва, участь в якому взяло понад 2 тисячі чоловік.

У квітні цього року підбили

попередні підсумки конкурсу та виявили 70 книг-лідерів.

Рішенням журі, до складу якого увійшли письменники, науковці, художники, видавці, відомі громадські, культурні діячі краю, переможцем у номінації "Краще видання з мемуаристики та документалістики" стала праця "Реабілітовані історією. Рівненська область" у 2-х книгах, науковий редактор та упорядник — кандидат історичних наук, завідувач кафедри історії України МЕНУ Андрій Жив'юк. Вітаємо!

Студенти юридичного факультету вшанували пам'ять «чорнобильців»

26 квітня у Рівненському обласному краєзнавчому музеї відкрилася виставка «Наш біль — Чорнобиль», приурочена 25-м роковинам аварії на ЧАЕС. Першими, хто відвідав експозицію, стали студенти третього курсу юридичного факультету Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С.Дем'янчука. Таким чином було вирішено вшанувати пам'ять всіх, хто ціною власного здоров'я і, навіть, життя зупинив ядерну пожежу та ліквідував її наслідки.

Студенти, які завітали до музею, ознайомилися із представленими в експозиції унікальними фотографіями зруйнованого реактора, а також документами і фото рівненських учасників ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС. Особливо цікавою майбутнім

юристам була розповідь про працівників правоохоронних органів, які у перші дні та місяці після атомної катастрофи несли свою службу безпосередньо біля станції та у 30-ти кілометровій зоні відчуження. Для студентів ці мужні люди стали своєрідним прикладом виконання службових обов'язків.

Цікавим розділом виставки також є роботи учасника ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, колишнього співробітника обласного управління МНС України, під назвою «Чорнобильська трагедія у творчості художника Олександра Лаврика». Художні роботи наочно довели, що працівники спеціальних та силових структур навіть у найважчих умовах здатні виявляти різноманітні таланти.

Якою я бачу українську національну ідею

Не раз доводилося чути, що у нас, бачимо, немає чітко визначеної національної ідеї. У нашій країні: безробіття, бідність, суспільні негаразди, політики не виконують своїх обіцянок, ЗМІ — брешуть, і, як результат, невизначеність у завтрашньому дні. Подібне ми чуємо звідусіль.

Але чи не варто пам'ятати, що люди завжди чимось незадоволені. І чи варто піддаватися цій всесвітній змові, яка несе в собі лише негатив? Ми повинні усвідомлювати, що кожна країна має свою національну ідею. А ті хто говорить про її відсутність, просто не знають, що вона є.

Так серед усіх націй можна почути різні ідеї: для когось понад усе рідна мова, а для когось релігія... Звичайно ж не лише мова чи релігія визначають національну ідею тієї чи іншої країни, проте це не менш важливо. Якщо об'єднати цих два, зовнішній та внутрішній чинники, то хіба ж ми не отримаємо сформовану національну ідею? Бо ж справжня ідея складається не з одного, а з декількох окремих завдань.

Здобувши державну незалежність та вибудувавши незалежну державу, зберегли себе як націю, виховавши сотні відомих особистостей:

письменників, науковців, дослідників, а також справжніх патріотів та націоналістів, які з повагою ставились і ставитимуться до своєї країни. То чи не гріх нам, українцям говорити і переконувати всіх у тому, що української національної ідеї не існує?

Наші батьки і діди після здобуття незалежності підняли націю, а значить досягли мети! У нас є свої національні мрії, національні цілі і усі шанси збудувати міцну, успішну, процвітаючу країну!

Ірина МАРЧЕНКО
група МКЖ - 71

Редакція газети "Сьомий поверх" запрошує працівників та студентів МЕНУ взяти участь у публіцистичному конкурсі "Якою я бачу українську національну ідею". Свої есе (не більше 5 тисяч знаків) надсилайте на електронну адресу редакції — 7poverx@ukr.net

Асмодей

Відкриваю словник іншомовних слів і читаю: «Асмодей — злий дух, який руйнує подружній спокій». Ось і тільки. А можна б про цю злу й бридку істоту товсту книжку написати. Хоч і для людського ока невидимий, він надзвичайно активний і любить усюди

ний на сніданок. Наш герой радісно стверджує, що в нього є апетит на вареники. І з думкою про них, у Дмитра ще більше піднімається настрій. Вони уже лягають спати. Чоловік говорить дружині щось приємне і на її обличчі з'являється усмішка. Ми є свідками

боту не підеш?

- На жаль, повинен там бути, — відповідає Дмитро.

- Навіщо? — На її обличчі з'являється хмарка. — Ти завжди так. Завтра субота. Кожний іде з дружиною в кіно або на прогулянку, а ти на роботу.

- Не все так погано, ко-

своїм бридким лисим хвостом нахилиється, щоб й Дмитру підкинути декілька свіжих думок. Чоловік, цього не бачучи, лежить і думає: «Яка це паскудна муха її вкусила? Тенер до півночі не замовкне, а завтрішні вареники не бачити мені, як своїх вух».

Він намагається заспокоїти дружину. Та це тільки підсилює її злість. Тіло дружини починає здригатися від плачу: «Говорила мені мама, щоб не виходила за суспільника, бо хто про суспільні справи думає, той про родину не дбає. Лиши його, говорила, у нього різні фантастичні плани в голові. Праця для інших — він хоче інших ошасливити, а тебе не зуміє».

Асмодей, спостерігаючи за тим, як дружина потроху затихає, підлізає до неї і ще кілька слів промовляє їй на вухо. Враз дружина піднесеним й сердитим голосом:

- Треба останнім дурнем бути, щоб працювати там, де не платять! Пильнуй з чого хліб їстимеш. Суспільник. Ха-ха! Коли ж буде та твоя зарплата? Не знаю, що мені колись у такого придурка могло сподобатися? А просив, а шепотів на вухо: миленька, на руках носитиму. А тепер він кидає дружину і йде на роботу, за яку навіть не платять, бо це для нього важливіше. Нікуди завтра не підеш!

- Піду!

- Не підеш!

- Піду, бо обіцяв прийти.

- Останній раз кажу, що не підеш. Візьмеш дітей і підеш з ними на прогулянку.

Дмитро підсунувся до краю ліжка, накрившись з головою ковдрою. Дружина ще довго плакала. А ця зла й бридка істота — Асмодей, цілу ніч просидів біля них, єхидно посміхаючись.

**Мар'яна БОВТ
група МКЖ-71**

всувати цього маленького страхітливого носика. Не вірите? Давайте разом подивимося крізь неспричинені двері до кімнати одного подружжя.

Дмитро саме повернувся додому в бадьорому настрої. Робочий день у нього пройшов напрочуд добре. Він підсвистує і стягає туфлі. Дружина, яка уже приготувала вечерю, запитує солодко, що хотів би завтра коха-

ідилічної картини життя подружжя, яке щиро кохає один одного і може бути прикладом для інших.

І раптом... З-за краю ліжка показується Асмодей. Підкрадається своїми незграбними і маленькими ніжками до дружини Дмитра і писклявим голосом щось тихо шепоче їй на вухо. Жінка несподівано запитує:

- Завтра, мабуть, на ро-

хана. Минулої суботи ми дивилися фільм «Війна і мир». Цілих чотири години сиділи в кінотеатрі.

Жінка починає хлипати. Дмитро заклопотано дивиться на неї. Тим часом Асмодей, злобно посміхаючись своїми жовтими дрібними зубами та опираючись на ці худі й волохаті лапи, підсувається на інший край ліжка, де лежав чоловік. Розмахуючи

Тріумф у Нідерландах

23-24 квітня у м. Куїк (Нідерланди) відбувся Кубок світу зі спортивних танців на візках серед спортсменів з порушеннями опорно-рухового апарату.

Більш ніж вдало там виступили студентки МEGУ — факультету здоров'я, фізичної культури і спорту Надія Сівак та факультету довузівської підготовки та післядипломної освіти Наталія Колесова. Надія Сівак разом зі своїм чоловіком Іваном стали

переможцями в категорії «Дует-2» у програмі латиноамериканських танців, а Наталія Колесова з пар-

тнером Андрієм Товстим — у категорії «Комбі-1» у програмі європейських танців. Усі четверо займаються під наставництвом тренера Владислави Костак у Рівненському обласному Центрі інвалідного спорту «Інваспорт». За п'ять років подружжя Сіваків двічі ставали чемпіонами світу та володарями Кубка світу, а Наталія Колесова та Андрій Товстий за два останні роки були фіналістами чемпіонату світу та виграли Кубок світу.

Спортсмени МEGУ найкращі бігуни та плавці

Збірні команди університету стали чемпіонами міської Спартакіади з легкоатлетичного кросу та плавання.

Нещодавно в Рівному проводились міські Спартакіади, в яких переможно виступили студенти факультету здоров'я, фізичної культури і спорту. Збірна університету виграла легко-

атлетичний крос. В її складі виступали Сергій Українець, Віталій Яшук, Олег Карп'юк, Дмитро Сірук, Ігор Кухта, Анна МIRONIYUK, Олег Маринін, Лілія Лазарець, Оксана Снайдер, Роман Полохович, Роман Новоселецький та марафонниця Світлана Станко. Успіх бігунів повторила й університетська збірна з

плавання, за яку виступали Марія Грицюк, Ірина Ландик, Катерина Мамчур, Тетяна Нагорнюк, Максим Буткевич, Тарас Машаненков, Павло Сергєєв, Дмитро Назаренко, Віктор Марчук, Володимир Балди, Андрій Яськов, Сергій Ковальчук, Михайло Мізерний, Дмитро Кисіль, Анатолій Кравченко.

Президент України призначив стипендію Олегу Омельчуку

Президент України призначив стипендії видатним спортсменам та тренерам України з олімпійських видів спорту. Відповідний Указ підписано 23 квітня. Серед стипендіатів

є і студент МEGУ, бронзовий призер чемпіонату Європи 2011 року з кульової стрільби Олег Омельчук та його тренер Сергій Бондар. Вони отримуватимуть по 4 тисячі гривень.

Школа рекламіста

Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука та відомий український бізнес-тренер, автор книги "Все, що має знати і вміти менеджер з реклами ЗМІ" Борис Родієвський, запрошують на навчання в першу у Рівному "Школу рекламіста".

Протягом двох місяців слухачі школи вивчатимуть основи майстерності менеджера з реклами, секрети успішних менеджерів та шліфуватимуть набуті знання на практиці.

Навчання з 17 травня по 6 липня, три рази на тиждень (у вівторок, середу та четвер) з 17.00 до 19.50 (дві академічні години).

По закінченні слухачам буде вручено відповідні сертифікати.

У навчанні можуть взяти участь як вже діючі менеджери, так і ті, для кого ця професія поки є абсолютно новою. Кращим випускникам сприяємо у працевлаштуванні. Вартість навчання — 240 грн. Кількість місць обмежена.

Довідки за телефонами 43-29-53 або 050-3751222., ел.пошта 7poverx@ukr.net.

Студентська газета Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука

Наша адреса:
м. Рівне, вул. акад. С. Дем'янчука, 4
т. 432953; e-mail 7poverx@ukr.net

Головний редактор: Василь Туз
Відповідальний за випуск: Надія Панасюк
Верстка: Михайло Вишневський